

Bạn Bè khắp Nơi

Không phải bây giờ mà đã hơn 30 năm qua, khi vừa đặt chân đến đất Hoa Kỳ tôi đã nghĩ ngay đến việc “làm thế nào để gặp được những người Đà Lạt đây!”. Tôi không có thân nhân ở Mỹ nên lúc nào cũng tự nhắc mình: “Người Đà Lạt là thân nhân của mình”. Bao nhiêu hình ảnh chất đầy kỷ niệm của Đà Lạt thường xuyên xuất hiện trong tâm trí khiến tôi cứ ray rức và mong có một cơ hội cho tôi gặp lại người Đà Lạt, dù người đó có quen hay không quen với tôi trước đây. Hễ có người nào nhắc đến hai chữ “Đà Lạt” là khiến tôi tỉnh người và thường hay hỏi thăm “tông tích” của họ: Ở đâu? Học trường nào? Bạn bè với những ai? Làm việc nơi nào? Thân nhân là những ai? Vân vân...Và như thế tôi cũng tìm ra được một số người Đà Lạt mà trước kia tôi chưa hề quen vì họ lớn hơn tôi vài tuổi hoặc nhỏ hơn tôi vài tuổi, học trên tôi vài lớp hoặc học dưới tôi vài lớp. Ở Mỹ vài năm tôi lại lần mò tìm ra được nhiều bạn Đà Lạt cùng lớp cùng trường ngay nơi tôi ở và những nơi xa hơn, đặc biệt là bên California, nơi đó nhiều đồng hương Đà Lạt quây quần vui sống ở “Tiểu Thủ Đô Sài Gòn”. Có thể nói 90% người tôi được gặp lại trong mấy chục năm nay là các bạn cựu học sinh của hai trường trung học lớn bậc nhất vùng Cao Nguyên Trung Phần hay nói cho rõ hơn là thị xã Đà Lạt (xin mở ngoặc: thời trước 1975 Đà Lạt được gọi là thị xã chứ không gọi là thành phố).

Chuyện khiến tôi không bao giờ quên là lúc tôi vừa đặt chân lên đất Mỹ mới chỉ hơn một tháng, mọi người trong gia đình còn đang còn dáo dạt trước “cảnh lạ người không quen” thì một hôm nhận được điện thoại của anh Nguyễn Mùi từ Cali gọi sang cho hay rằng anh sẽ sang Texas thăm gia đình tôi. Tôi và cả gia đình rất mừng lắm và xúc động. Anh Mùi và người con trai khi đó mới năm sáu tuổi sang chơi với chúng tôi một tuần và qua anh tôi được biết

thêm nhiều điều khi sống ở Mỹ mà tôi chưa hề biết. Anh cho tôi hay là có một số bạn của tôi ở bên Cali, khi nào có dịp sang bên ấy anh sẽ đưa đi thăm. Thời con đi học ở Đà Lạt tôi chỉ quen anh Mùi qua những sinh hoạt Hướng Đạo (Châu) và Gia Đình Phật Tử (Mùi), kể ra cũng chưa có gì thân thiết lắm. Vậy mà khi nghe tin tôi được qua Mỹ, anh là người Đà Lạt đầu tiên ghé thăm tôi. Chuyển sang Cali đầu tiên tôi ở nhà anh và trong thời gian một tuần anh đã thu xếp cho tôi được gặp bạn bè cùng trường năm xưa trong đó có các anh Phạm Bá Đức, Nguyễn Đức Quang, Trần Hữu Tân, Lê Công Mừng...Các chị bên Bùi Thị Xuân có Nguyễn Thị Minh Thông (vợ Nguyễn Đức Quang), Nông Kim Ấn, Nguyễn Mai Phương...Thêm những chuyến sang Cali về sau, tôi lại gặp càng ngày càng nhiều các bạn Trần Hưng Đạo – Bùi Thị Xuân hơn. Cứ mỗi lần tôi sang Cali hầu như đều có một cuộc họp mặt lúc ba bốn chục người, lúc mười - lăm - hai - chục - người và mỗi thâm tình đó đã kéo dài gần 30 năm nay. Ngược lại, nếu có các anh chị nào có dịp sang Texas tôi đều mới về nhà tôi ở. Nhớ dạo 2010 đại hội Bùi Thị Xuân – Trần Hưng Đạo tổ chức tại Houston có gần 20 anh chị ghé ở nhà tôi. Thật vui và nhiều kỷ niệm khó quên.

Tôi có nhiều cơ hội sang Cali để cắm trại Hướng Đạo, sinh hoạt Du Ca, họp mặt đơn vị...Hai nơi tôi thường ghé đến là San Jose và Orange County. Cả hai nơi này đều có đông anh chị em cựu học sinh Bùi Thị Xuân - Trần Hưng Đạo. Tôi không thể đến thăm từng người một nên đã nhờ một số anh chị tại địa phương giúp mời họp mặt và lần nào cũng vậy, các anh chị này đều là những người rất hăng hái, tích cực. Tại San Jose có các chị Bích Liên, Mộng Hoa, Thăng Lợi, chị Dung (vợ Ngô Văn Hồi), chị Thanh (vợ anh Lương), Huỳnh Thị Lanh...Nam phái có các anh Trần Trung Lương, Trần Ngọc Linh, Ngô Văn Hồi, Lê Đô, Phan Văn Dũng, Trần Quốc Tôn, Nguyễn Xuân Tân...Tại Nam Cali trước có anh Nguyễn Mùi, Phạm

Bá Đức, Đặng Kim Tuyến...nay có Nguyễn Quốc Quân đứng ra mời gọi và điều hợp chương trình họp mặt ngày tại nhà. Nhiều lần trước đây các cuộc họp mặt cũng đã diễn ra tại nhà chị Xuân Ninh, người rất hiếu khách và quý mến bạn bè.

Tôi không nhớ là đã đến San Jose và nam Cali bao nhiêu lần. Chỉ nhớ là “nhiều lần”. Tại San Jose, ngoài việc gặp gỡ thăm hỏi, ăn uống, ca hát, nhắc lại những chuyện xưa, đùa giỡn...các bạn còn chở vợ chồng tôi đi thăm thành phố San Francisco, Lake Tahoe và nhiều nơi có cảnh đẹp. Ưu ái nhất là vợ chồng Ngô Văn Hồi lúc nào cũng tiếp đón chúng tôi tại nhà. Các chị Bích Liên, Huỳnh Thị Lanh, Mộng Hoa, Trần Quốc Tôn...và tôi học chung năm đệ nhất nên có mối thân tình đặc biệt. Đứng đầu nhóm cựu học sinh BTX – THĐ tại San Jose là chị Bích Liên một dạo, sau này là Thắng Lợi, cô em cựu Hướng Đạo Sinh rất xông xáo trong mọi việc và đã nhiều lần đứng ra tổ chức Đại Hội Cựu Học Sinh Bùi Thị Xuân – Trần Hưng Đạo. Thắng Lợi còn là người thường xuyên làm việc thiện nguyện để giúp cho một số bạn bè gặp hoàn cảnh khó khăn ở Việt Nam. Chẳng những tôi được các bạn tại San Jose tiếp đón nồng hậu mà

bất cứ anh chị nào của Đà Lạt, của BTX -THĐ đều được vui mừng tiếp đón.

Nam Cali là nơi tôi ghé nhiều lần hơn San Jose. Ấy thế mà lần nào cũng được các bạn niềm nở đón tiếp và vui như ngày hội “nhỏ”. Lúc anh Nguyễn Mùi còn sinh tiền việc gặp gỡ thường được tổ chức tại nhà anh. Sau này được tổ chức có khi ở nhà hàng nhưng thường vẫn là nhà của các anh các chị. Nhiều lần được tổ chức tại nhà chị Xuân Ninh nhưng về sau tại nhà anh Nguyễn Quốc Quân vì nhà chị Xuân Ninh có rất ít chỗ đậu xe nên hơi bất tiện cho mọi người. Có những anh chị học hơn tôi mấy lớp hoặc sau tôi vài lớp cũng có mặt. Những lần như thế tôi và Nguyễn Quốc Quân lãnh phần lập chương trình để hướng dẫn trò chơi, ca hát, kể chuyện rất vui, mọi người đều vui vẻ tham gia. Quân là dân Trần Hưng Đạo 1969, một hoạt náo viên và dẫn chương trình rất vui khiến cho những buổi họp mặt thêm phần sinh động. Quân đồng thời cũng là một cựu Hướng Đạo Sinh của Đà Lạt.

Tháng 10 – 2018 tôi đến Nam lẫn Bắc California để giới thiệu tập thơ Hương Đạo “Nguồn Thật”. Cả hai nơi đều được các bạn Bùi Thị Xuân - Trần Hưng Đạo đến dự đông và nhiệt tình ủng hộ. Những năm đại dịch Covid 19 như mọi người, tôi chẳng dám đi

đâu cho đến tháng 8 – 2022 tôi mới sang Cali, nhưng chỉ đến Orange County mà thôi. Có một cuộc họp mặt đầu tiên sau Covid 19 quy tụ gần 50 anh chị em. Vui lắm!

Năm nay – 2023, trung tuần tháng 9 vừa rồi tôi có chuyến sang San Jose để sinh hoạt với Đoàn Du Ca Bắc California. Không bỏ lỡ cơ hội. Tôi, chẳng những phải thăm anh chị em BTX – THĐ tại San Jose mà tôi cũng lên chương trình bay xuống Nam Cali để tổ chức họp mặt cùng anh chị em. Gặp anh chị em ở San Jose hôm 11 tháng 9 và anh chị em ở Nam Cali hôm 18 tháng 9. Tại San Jose cuộc họp mặt diễn ra nhà của Thắng Lợi. Với sự tiếp đón niềm nở như mọi khi, tôi được gặp là các anh chị: Bích Liên, Nương, Thanh, Lanh, Hồng, Thắng Lợi, Thuận(?). Nam phái có các anh Trung Lương (niên trưởng), Ngọc Linh, Quốc Tôn, Phan Dũng, Đình Lộc, Ngô Hồi... Từ xa đến có vợ chồng tôi và Nguyễn Thanh An. Sĩ số họp mặt lần này chừng 20 người nhưng với tất cả tấm lòng quy mến nhau của những người con Đà Lạt, cuộc vui thực sự đã đến với mọi người. Những món ăn từ tay các chị nấu, những câu chuyện, những bài hát đã tạo nên không khí hòa ấm như một ngày đầu xuân của đất trời Đà Lạt.

Vẫn là dưới mái che bên sau ngôi nhà của Nguyễn Quốc Quân, buổi chiều với không khí dịu mát, mọi người lần lượt kéo đến gặp nhau với lời chào tiếng hỏi. Kia các chị Mai Phương, Ngô Lý, Châu, Hạnh, Mai Trang, Nhường, Mai Phương, Dền, Xuân Ninh, Kim Anh, Mỹ Huyền, Mùi, Liên, Mỹ Duệ...và đây các anh Trương Nho, Nguyễn Tuấn, Nguyễn Cư, Bình, Hà Minh, Tâm, Quân...Năm ngoài có gần 50 người họp mặt, năm nay chỉ ngoài 30. Vẫn vui. Vẫn trò chuyện râm rang cả khu vườn sau nhà cùng tiếng cười tiếng hát. Giọng hát và tiếng đàn gậy nhiều ấn tượng của Nguyễn Cư với những bài hát nói về Đà Lạt do anh sáng tác như ru hồn người nghe về cõi u trầm xa vắng của những buổi chiều bên hồ Xuân Hương năm sáu mươi năm về trước. Cám ơn Quân. Cám ơn Cư. Cám ơn tất cả các chị các anh. Cuối cùng cám ơn chị Mai Phương đã cho một túi “bánh ít lá gai” để mang về nhà, ăn mãi đến nay vẫn còn...

Phong Châu

Tháng 10 - 2023